



Magazin

17. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM



Rendhagyó
LecsONline Fesztivál!



Összetartozásunk
éve



Versenyek, nyertesek,
sok-sok fotó!



KAMMERER ZOLTÁN: INTERJÚ
LECSÓ-NAGYKÖVETÜNKKEL

Lecsőszez **ON**

*A legfinomabb hozzávalókért
válaszd a DélKerTÉSZ-t!*



A környék legnagyobb és legváltozatosabb árukészletével rendelkező villamossági szaküzlete.

VÁCZI - VILL KFT.

Szentes Rákóczi F. u. 155.
Telefon: 63/561-109

*Szeretettel várjuk,
nézzen szét nálunk.*

Nem csak villamossági termékekkel.

TARTALOMJEGYZÉK

3. Köszöntő
Tartalomjegyzék
Coop Törzsvásárlói rendszer
4. Rendhagyó rendezvény: LeccsONline!
(Mert van olyan a hagyomány,
amit még egy vírus sem törhet meg!)
5. Kedves Leccsó rajongók!
(A Leccsófesztivál nyertesei)
6. A Hunor saját csapatainál is főtt
a házi, „online” leccsó
7. Törzsvendégünk, nagykövetünk:
Kammerer Zoltán
8. 100 év
9. Érdekességek (szomorú tények)
Trianonról
10. Üzenetek a „távolból”
„Összetartozunk”
11. „Itthonról megyünk haza!”
„Nagy élmény, hogy itt mindenki
magyarul beszél...”
13. Coop Érdemrend kitüntetés:
Rózsa József
14. Büszke nyerteseink
(Bicajos nyerevényjáték)

KEDVES OLVASÓNK! KEDVES TÖRZSVÁSÁRLÓNK!

Egy rendhagyó, jobbára kaotikus félév van mögöttünk, és elmondhatjuk: sajnos sorra szakadtak meg a hagyományok, halasztódtak el események... Így egyre többekben merül fel a kérdés: vajon még meddig kell ezzel a helyzettel küszködni?!

Mi reméljük, hogy mihamarabb véget érnek az áldatlan állapotok, és végre fellélegezhet kicsit a világ.

Magyarország eddig sikeresen elkerülte a komolyabb járványkitörést, és biztosak vagyunk abban, hogy együtt, közösen összefogva leküzdjük a további hullámokat is.

Ironikus, hogy pont 100 éves évfordulója volt a spanyolnátha 1919-es magyarországi terjedésének is, de szerencsére az 1800-as évek kolerajárványaitól eltekintve eddig minden nagyobb világjárvány elkerülte hazánkat, vagy csak enyhén érintette. Valamiért még a három nagy pestisjárvány sem okozott nálunk akkora pusztítást, mint a világ más területein. Ám azért ha kicsit utána olvasunk: nem a mostani az első olyan eset, hogy határokat kellett lezárni, iskolákat bezárni egy járvány miatt. Bizony még a szájmászk viselését sem most írták először elő a történelmünkben...

De végül minden járvány elvonul, és végül minden vírusnak meglesz az ellen-szere. Az emberi természet olyan, hogy nem nyugszik, amíg le nem győzi az elé kerülő kihívásokat, és a hihetetlen méretű összefogásokkal, amiket manapság is tapasztalhatunk, biztosra vehetjük: hamarosan ez az akadály is ledöntésre kerül.

2020. ráadásul a nemzeti összetartozásunk éve.

Sajnos határon túli barátaink most nem látogathattak el hozzánk, hogy együtt ünnepeljünk a Szentesi Leccsófesztiválon, de a hagyományt nem hagytuk teljesen megszakadni: a formabontó Online Leccsófesztivál is elsőprő sikert aratott, határon túli barátaink pedig szintén elküldték hozzánk online üzeneteiket, baráti gondolataikat!

Fogadják hát szeretettel mostani formabontó számunkat az összetartozás, és az ünneplés jegyében – reméljük, jövőre már ismét személyesen is kocinthatunk a bográcsok fölött!!

Mészáros Mariann,
szerkesztő



A Coop Klub törzsvásárlói program

Vásárlásai után a Coop Klub törzsvásárlói kártyájával pontokat gyűjthet. Minden 20 Ft vásárolt érték után 1 pont jár. Az összegyűjtött pontokért a törzsvásárlót kuponokkal jutalmazzuk. A törzsvásárló 5000 pontonként egy 500 Ft engedményre jogosító hűségkupont kap.



TÖLTSE KI AZ IGÉNYLŐLAPOT,
és már használhatja is
kártyáját



VÁSÁROLJON
Minden 20 Ft vásárolt érték után
1 pont jár.



GYŰJTSE A PONTOKAT



5000 PONT UTÁN
Vegye át kuponjait a pénztárnál:
500 Ft értékű hűségkupon + EXTRA kedvezmények

RENDRHAGYÓ RENDEZVÉNY: LecsONline!

(MERT VAN OLYAN HAGYOMÁNY, AMIT MÉG EGY VÍRUS SEM TÖRNET MEG!)

Merész ötletből elsöprő siker – úgy tűnik a lecsófüggőség már komoly méreteket öltött Csongrád-Csanád megyében, sőt a lecsó járvány még a határokon is átszivárgott.

Mert a 19. ONLINE Lecsófesztivál szó szerint nemzetközi lett: 7 országban, 35 településen, 190 bogrács alatt gyúltak meg egyszerre a lángok!

Már tavasz óta kérdezték az emberek: meg lesz tartva a fesztivál? Voltak szavazások, közvélemény-kutatások, és úgy tűnt, ebben a kaotikus helyzetben mindenki végre egy kis „gyógy-lecsóra” vágyott. A HUNOR COOP tehát nem hagyhatta cserben az embereket, ám aztán jött a második hullám, és az újabb szigorítások... De ha van eOktatás, home office, online munka, videókonferencia – akkor miért ne lehetne ONLINE Lecsó is?!

Formabontó ötlet volt, ám azért egy kicsit aggódtak is a szervezők: vajon lesz elég nevező? Így is részt akarnak venni az emberek ezen az eseményen?

Az aggodalom azonban több, mint alaptalannak bizonyult: még az utolsó nevezési napon is újabb és újabb hullámokban jöttek a jelentkezők, és a résztvevők száma minden korábbi várakozásunkat/reményünket felülmúlta.

Ez úton szeretnénk még egyszer köszönetet mondani a páratlan aktivitásért és részvételért, a hűséges visszatérő csapatainkért, és az óriási mennyiségű fotóért és videóért, melyet beküldtetek a pályázatunkra!

Garantáljuk, hogy jövőre ismét lesz Lecsófesztivál, és reméljük, hogy akkor már személyesen is koccinthatunk a jubileumi 20. alkalomra!





Kedves Lecsó rajongók!

Ezúton is szeretnénk megköszönni azt a fantasztikus aktivitást és részvételt, melyet a SZENTESI LECSÓ ONLINE-FESZTIVÁL napján tanúsítottak.

7 országban 35 településen 129 regisztrációval 190 asztaltársaság főzött, ünnepelt és vitte jó híret a Szentesi Lecsófesztiválnak. Több 10 ezer fotót kaptunk, és több száz rövid videó készült megörökítve a fesztiváli hangulatot, a baráti társaságok jókedvét.

A zsűri nagyon nehéz helyzetben volt. Hosszas tanácskozás után a mellékelt fotók jutottak a döntőbe. A Facebook oldalunkon (www.facebook.com/lecsofesztival) megtekinthetik, hogy közülük kik lettek a díjazottak fotó és videó kategóriában és kik nyerték a 20, 15 és 10 ezer Ft-os ajándék utalványokat.

Ennek a különleges rendezvénynek a sikere is bizonyította, hogy Lecsófesztivál és lecsó nélkül lehet élni, de nem érdemes! 😊

Még egyszer megköszönve támogatásukat és lelkesedésüket ígérjük folytatás következik!

1 ÉV MŰLVA

2021. szeptember 3-4-én találkozunk a XX. Szentesi Lecsófesztiválon!



XX. Szentesi **Honor Coop** A COOP csoport tagja

LECSÓFESZTIVÁL

2021. Szeptember 3-4.



A HUNOR SAJÁT CSAPATAINÁL IS FŐTT A HÁZI, „ONLINE” LECSÓ

Mindig rendhagyó szombatnak számít a HUNOR COOP-nál a Lecsőfesztivál napja, ám ez a mostani még annál is rendhagyóbbra sikeredett a munkatársak számára. Voltak, akik most először tudtak csapatként is részt venni a lecsőfőzésben és a fesztivál utáni esti mulatásban. A szentesi csapatok és a központ dolgozói odatették magukat az irodaház udvarán, de a vidéki csapatokat sem kellett félteni: 24 településen 34 HUNOR COOP üzlet csapata főzött, és sorra küldték ők is a jobbnál-jobb fotókat és videókat arról, hogy hogyan rottyognak náluk is a lecsók a bográcsokban. Bár a nagy rendezvény online formát öltött, de a csapatépítést egy újabb szintre emelte!



TÖRZSVENDÉGÜNK, NAGYKÖVETÜNK: KAMMERER ZOLTÁN



A CSAPAT ember.

Kammerer Zoltán háromszoros olimpiai- és világbajnok vezérevezős legfényesebben csillogó aranyérmeit mind csapat-számokban érte el – kajak négyesben és kettesben. Lelkesedése máig sem csitult, 42 évesen igazi legendája a sportágnak, és még mindig komoly kihívója az ifjabb generációknak.

Mi is büszkén állíthatjuk, hogy már saját csapatunknak is részévé vált: a kezdetekben az olimpiai csapat tagjaként visszatérő vendége volt az éves Coop Rally-nak, és most már állandó vendége a Szentesi Lecsófesztiválnak is, ahová már számos alkalommal magával hozta barátait, csapattársait, itt pedig már szintén régi barátként üdvözlük.

Híresen kedveli az erdélyi székelyeket is, a sepsiszentgyörgyi csapatnál mindig kötelező kitérőt tesz.

2020 az olimpia éve lett volna..., de ahogy sajnos szinte minden más nagy

rendezvény, ez is elhalasztódott, Tokyo2020 csak '21-ben kerül megrendezésre.

Sokáig a Lecsófesztivál is hasonlóan teljes halasztás elé nézett, ám aztán jött egy ötlet, ami végül bizonyította: ha nem is lehet most személyesen, azért lélekben és a „virtuális térben” mégis tudunk együtt mulatni és ünnepelni, megidézve ezzel az igazi fesztiválhangulatot!

Kammerer Zoli pedig ismét eljött hozzánk párjával és barátaival, hogy aztán még egy fogat segítségével több szentesi lecsófőző csapathoz is ellátogassanak.

A fesztivál megnyitója alkalmával pedig a következő szavakkal üdvözölte élő közvetítésen keresztül a közönséget, a HUNOR COOP udvarán egybegyűlt munkatársakat, barátokat, és az otthoni lecsófőző csapatokat: „Nagyon örülök, hogy itt lehetek. Ez a kilencedik alkalom,



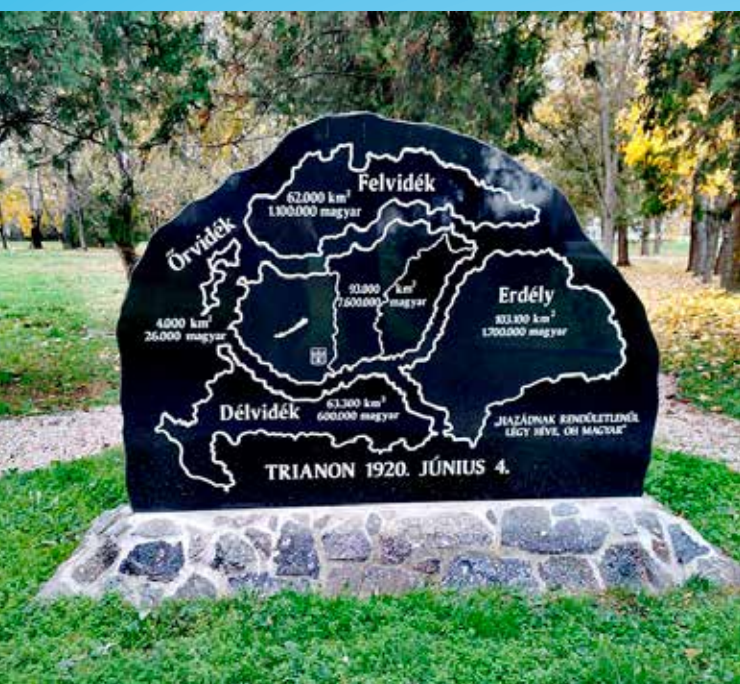
hogy itt vagyok, 2012-ben hívtatok meg először, ám ez az első megnyitó, melyen személyesen is részt veszek, eddig mindig később érkeztem a szolnoki országos bajnokságról. Ilyen családi hangulat viszont még nem volt! Azonban egy dolog jó eséllyel most is közös lesz a korábbi alkalmakkal: a végére sosem emlékeztem... Valószínűleg ez most is így lesz. Kitartást kívánok a jövő évi, jubileumi 20. alkalomra, remélem, hogy akkor is itt leszek majd, és ismét jól érezzük magunkat együtt, és a sok-sok bográcsban a lecsó már újra egymás mellett rotyoghat!”

Mi is sok sikert, és kitartást kívánunk Kammerer Zolinak, hiszen sportolóként ez az év még keményebb lehetett, de szorítunk neki, és reméljük, hogy 2021-ben már ismét viszontláthatjuk őt a nagy hazai és világversenyeken!

Vidd jó hírt a Szentesi HUNOR COOP Lecsófesztiválnak!



100 ÉV



még ugyan úgy közös gyökerek, közös emlékek kötnek össze minket.

A magyar Országgyűlés a történelmi Magyarország területét szétdaraboló és a magyar nemzet harmadát idegen államok fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátum 100. évfordulójára emlékezve” 2020. évet a **Nemzeti összetartozás évének** nyilvánította.

Ám sajnos ez az évforduló kissé keserű iróniát is tartogatott: hosszú, küzdelmes évtizedek után végre sok-sok pozitív változás is

teltség régi érzése visszatért az emberek tudatalattijába.

De ez csak ideiglenes állapot! És reméljük, minél hamarabb túl leszünk ezen is...

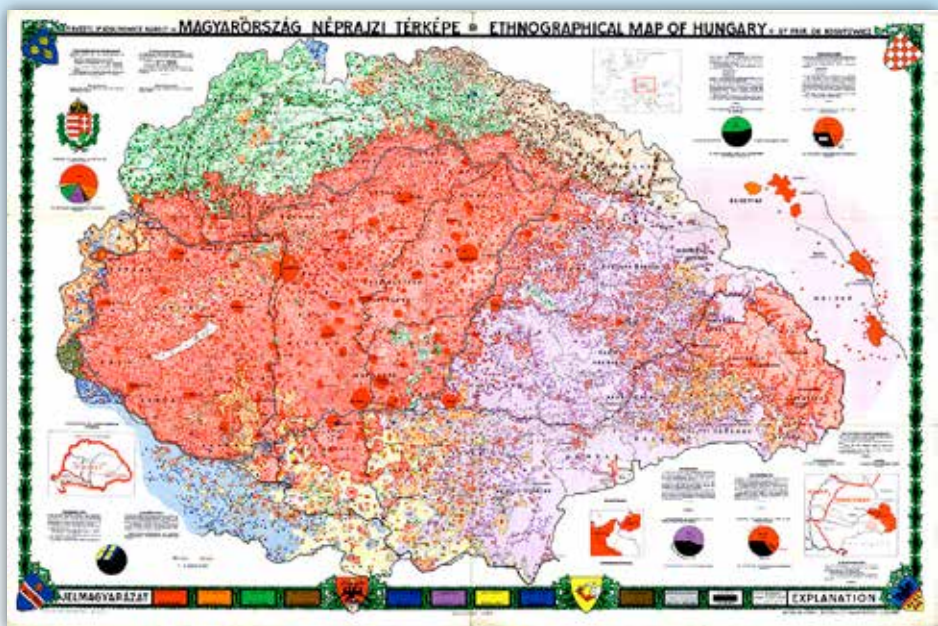
Szerencsére azért a mi közép-európai régióknak viszonylag jól tartotta magát - a legkeményebb, legijesztőbb részén pedig már mindenképpen túl vagyunk -, többé már biztosan nem ér minket felkészületlenül egy világjárvány... De a jelen helyzet miatt is fontos néha-néha újra emlékeznünk rá (főleg itthon, az anyaországban), hogy nem vagyunk egyedül! Jöhet háború, diktatúra, térképátrajzolás, vagy akár milyen vírus: a magyar nemzet egy igazi túlélő. Minden logikus indok amellet volt, hogy már régen be kellett volna olvadnunk a mi gyökereinktől teljesen eltérő, más kultúrájú, más vallású, más dinamikájú európai nemzetek tengerébe, de eltelt több, mint ezer év... - és a magyarság még mindig itt van!

Ez a beolvadás-veszély aztán megint új formát öltött: számtalan határon-túli magyar közösség került kisebbségi, kiszolgáltatott pozícióba, de egy évszázad eltelt - és még mindig büszkén tartják magukat, őrzik a közös hagyományainkat.

Azzal pedig, hogy újra, és újra megerősítjük összetartozásunkat, biztosítjuk közös hagyományaink megőrzését a jövő és a jövő generációi számára.

100 év telt el azóta, hogy országunk 1000 éves határait egyetlen tollvonással átrajzolták, hogy szinte mindenféle logikus megfontolás, felmérés vagy kutatás nélkül az akkori teljes magyar lakosság egyharmadát saját országuk lezsugorított határain kívülre szorították anélkül, hogy bármiféle beleszólásuk lehetett volna a saját életük alakulásába. Mai szemmel szinte bele sem lehet gondolni abba, hogy milyen érzés lehetett egyik pillanatról a másikra költözés nélkül egy olyan ország területén élni, amit már nem is nevezhetsz az igazi hazádnak. Így az „első nagy háború” után nekik nem csupán a gyásszal, a válsággal és a szegénységgel kellett megküzdeniük, hanem egyidejűleg egy olyan kirekesztettséggel is, ami egy eddig nem ismert kisebbségi, sokszor keményen elnyomott életformába taszította őket. Ráadásul még panaszkodniuk sem lehetett... És bár azóta egy teljes évszázad eltelt, számos generáció váltotta egymást, és már főleg a bűnbakokat keresni, és nem is egészséges örökké visszasírni a múltat -, de megfélemlíteni sem szabad róla. Mert ha megfélemlítünk erről, az szinte olyan, mintha a rokonságunk egy részéről feledkeznénk el - mert hiába nem élünk már egy „háztartásban”, egy „városban”, a távoli, vagy távolra költözött rokonainkkal

beköszöntött Európában, a határok jelképes „megszűnése”, az uniós állampolgárságok szinte jelképesen újra egyesítették a szétdarabolt magyarság nagy részét is. A szabad utazás és a magyar állampolgárság megszerzése is újból lehetségessé vált... de aztán jött egy alattomos vírus, ami nem csak a környező világot, de Európát is újból teljesen szétdarabolta. A határok ismét felemelkedtek, az elszige-



Gróf Teleki Pál vörös térképe

ÉRDEKESSEGEK (SZOMORÚ TÉNYEK) TRIANONRÓL:

Békétárgyalás tárgyalás nélkül, figyelembe vett érvek nélkül:

A magyar küldöttség 1920. január 7-én érkezett Párizsba, gróf Apponyi Albert vezetésével, hét főmegbízottal valamint számos más, a magyar állam érdekeinek képviselőjére felkért megbízottal, tanácsadóval és szakértővel. Ekkor került elő gróf Teleki Pál híres, a Kárpát-medence etnikai viszonyait ábrázoló térképe, amelyen piros színnel jelölte a magyarságot. Innen az elnevezés: „a vörös térkép”. A delegációt azonnal a Neuilly-ben lévő Château de Madrid nevű szállóba szállították, és ott **házi őrizetben tartották**, azaz valójában nem vehettek részt a konferencián. Csak 1920. január 16-án – a béketervezet végleges lezárása után – nyílt lehetőség arra, hogy a magyar küldöttség is előadhassa az álláspontját. Ekkor tartotta meg gróf Apponyi Albert a francia külügyminisztérium földszinti dísztermében, a békekonferencia Legfelső Tanácsa előtt, híres „védőbeszédét”.

Igen tisztelt Elnök úr, Uraim!

Engedjék meg, hogy még egyszer megköszönjem, hogy alkalmat adtak nekünk álláspontunk kifejtésére. ...

„... Ily nehéz és különös helyzet előtt állva, kérdezzük, hogy a fent említett elvek és érdekek mely szempontja váltotta ki ezt a különös szigorúságot Magyarországgal szemben? Talán az ítékezés ténye lenne ez Magyarországgal szemben? Önök, Uraim, akiket a győzelem a bírói székhez juttatott, Önök kimondották egykori ellenségeiknek, a Központi Hatalmaknak bűnösségét és elhatározták, hogy a háború következményeit a felelősökre hártják. Legyen így; de akkor, azt hiszem, hogy a fokozat megállapításánál a bűnösség fokával arányban kellene eljárni, és mivel Magyarországot sújtják a legszigorúbb és létét leginkább veszélyeztető feltételekkel, úgy azt lehetne hinni, hogy éppen ő az, aki az összes nemzetek közül a legbűnösebb. Uraim! Anélkül, hogy e kérdés részleteibe bocsátkoznék, hiszen ezt benyújtandó okmányaink fogják megtenni, ki kell jelentenem, hogy ezt az ítéletet nem lehet kimondani oly nemzet fölött, amely abban a pillanatban, amidőn a háború kitört, nem bírt teljes függetlenséggel és legfeljebb csak befolyást gyakorolhatott az Osztrák–Magyar Monarchia ügyeire és amely nemzet ezt, mint a legutóbb nyilvánosságra hozott okmányok bizonyítják, fel is használta arra, hogy helytelenítse azokat a lépéseket, amelyeknek a háborút elő kellett idézniök...”

Ezután átvették a szerződést tartalmazó dokumentumot, majd pár nap múlva – lényegében anélkül, hogy figyelembe vették volna a magyar érveket – aláírták.

Majdnem Magyar-Román Monarchia?

A román megszállás után Románia 1919. augusztus 11-én ultimátumot intézett József főherceghez. Az ultimátum szerint Magyarországnak teljesíteni kell minden román követelést, feladni minden hadianyagát és hadikészletét, támogatnia kell Romániát a Bánát megszerzésében, sőt politikai uniót kell létrehozni, amelyben a korábbi Osztrák–Magyar Monarchiához hasonlóan **a román király lenne Magyarországot uralkodója is.**

Harry Hill Bandholtz, az aznap érkezett amerikai megbízott ezt a tájékoztatást adta József főhercegnek: „Figyelembe véve azt a tényt, hogy mivel nem a román teljhatalmú megbízott adta át (az ultimátumot), nyugodtan megüzenheti a küldőnek, hogy menjen egyenest a pokolba.”



A szerződés előtti „semleges” bizottságokról:

Még 1919 elején a béketanács „semleges” bizottságokat jelölt ki az etnikai határok megállapítására. Ez a Felvidéken például így zajlott: a semlegesnek nevezett delegáció két tagja cseh születésű amerikai állampolgár volt (Jan Karmezin és Robert Kamev). Ők Kassán a Schalkház szállodában hamisított jegyzőkönyveket vettek fel, amelyek később a tárgyalásokon döntő érvenként szerepeltek az elcsatolás mellett. Ugyanakkor a Teleki-féle térképeket nem vették figyelembe.

Számos híres költőnk és írónk csupán csendben, vagy titokban tudott megemlékezni az egész nemzetet ért hatalmas traumáról:

Karinthy ezt írta a hazáról kislának „Trianon emléknapijára”:

Édes kicsi fiam, te még nem tudsz olvasni, neked nyugodtan írhatok és szabadon és őszintén – hozzád beszélve és mégis magamhoz – valamiről, amiről soha nem beszéltem, amit magamnak sem vallottam be soha, aminek a nevét soha ki nem mondtam.

[...]

És most már nem is tudom kimondani, csak ennyit: valami fáj, ami nincs. Valamikor hallani fogsz majd az életnek egy fájdalmas csodájáról – arról, hogy akinek levágták a kezét és a lábát, sokáig érzi még sajogni az ujjakat, amik nincsenek. Ha ezt hallod majd: Kolozsvár, és ezt: Erdély, és ezt: Kárpátok – meg fogod tudni, mire gondoltam.



Karinthy Frigyes a fiával

TRIANON SZÁMOKBAN:

A Magyar Királyság veszteségei az első világháborúban: **661 ezer hősi halott, 730 ezer sebesült, 730 ezer hadifogoly.**

Magyarország a trianoni békediktátum értelmében **191 735 négyzetkilométert veszített el** (korábbi területeinek közel 70%-át). Elcsatoltak **10 781 773 lakost** és **3 727 205 magyar** idegen uralom alá került. **4241** gyárból **2166**-ot elvettek. **19 723** kilométer vasútvonalból csak **8364** kilométer maradt. Magyarországot elvesztette **92 városát**, út-és csatornahálózatának **80 százalékát**. Odalett **minden** só-, ezüst- és aranybányánk.

Réz-, mangán- és higanykészlet nélkül maradtunk. Másé lett az olajkutat többsége. Idegen kézbe került fenyőerdeink **97**, lombhullató erdeink **85** és tölgyeseink **68 százalék**a. Magyarországot nemzeti vagyona az 1914 előttiének a **38 százalékára zsugorodott.**

Valójában HÁROMSZOR (!) „vesztettük” el régi határainkat:

1. Trianonnal az I. világháború után
2. Párizsi békeszerződéssel a II. világháború után
3. A rendszerváltás után: a magyar kormányok sorra alapszerződéseket kötöttek szomszédainkkal, amelyek minden esetben kimondják: a közös határ sértetlen, elismerik a másik fél területi integritását, területi követelésük nincs és nem is lesz egymással szemben. Trianon ide vagy oda, Magyarország a '90-es években ismételt, önként és örökre lemondott az elcsatolt területekről...

ÜZENETEK A „TÁVOLBÓL”

Bár fizikailag határok választanak el minket egymástól, de lélekben összetartozunk.

A Szentesi Hunor Coop Lecsófesztivál rendezői nem véletlenül hívják a rendezvényt már évek óta nemzetközi eseménynek, ugyanis állandó résztvevőink, törzsvendégeink már nem csupán Szentés és Csongrád-Csanád megye vonzáskörzetéből kerülnek ki, hanem visszatérő csapataink között tudhatunk számos határon túli családot, testvérvárost, baráti közösséget.

Az idei Online Lecsófesztiválra 7 ország 35 településéről érkezett regisztráció és

nevezés, és nagyon büszkék vagyunk arra, hogy ilyen sokan csatlakoztak az akciónhoz, és segítettek abban, hogy ne szakadjon meg, a már majd' két évtizedes hagyomány!

Ez a két évtized számos határon átívelő új barátságokat szült, és fáj a szívünk, hogy pont az Összetartozásunk Évében nem ünnepelhettünk együtt, de itt most megragadjuk az alkalmat, hogy ezt jelképesen mégis megtehesük.



„ÖSSZETARTOZUNK”

Pápay Zoltán és családja már hosszú évek óta rendszeres meghívott vendégei a Szentesi Lecsófesztiválnak. A nagyváradi Góbé Csárda tulajdonosa, számos esszé-kötet szerzője, és állandó támogatója az összefogásnak, a gyökereink kutatásának és a hagyományaink őrzésének. Üzenetében is ezekre a fontos értékekre mutat rá:



Száz év magány mondhatnók, ha nem bizonyosodna újra, s újra miszerint egy nyelvünk, egy Boldogasszonyanyánk, egy Nemzetünk, s egy sorsunk vagyunk.

Hosszú-hosszú közös múltunkban gyökerezik a közös gondolatiságunk, kultúránk, de még jövőlátásunk is.

Emlékezni az elmúlt százról? Mást se teszünk, azzal kelünk, azzal fekszünk. Tán a magunk dolgaival kellene még inkább törődnünk, hisz a bennünket körülvevő világ, ...Vagyunk igen sok saját dolgunk, hisz az elmúlt félezer esztendőnkben, nem kedvezett a csillagok járása. Vagyunk mit reparálnunk, vagyunk mit bepótolnunk. Talán a „határon innen es túlt” meghaladhatnánk, ha nem figyelmeztetnének mind-

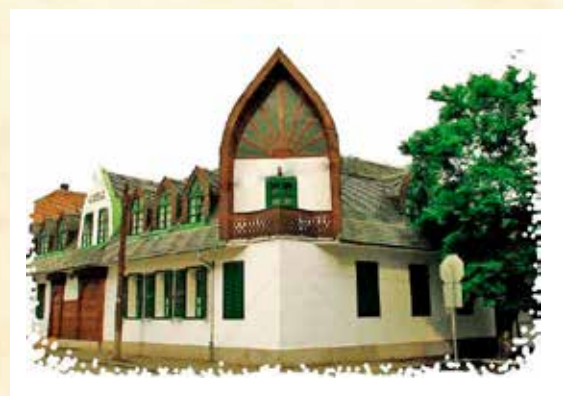


untalan rá. Mégis azokkal a közös, akik KÁRPÁT-HAZÁBAN gondolkodnak, akként élük mindennapjaikat, no meg emlékezéseiket. Ünneplésre kevés lehetőséget hozott sorsunk, de mivel ez feladata Emberi-Magyar mivoltunknak, hát keressük.

Íme a példa. A minden ősze eleji SZERETET-LECSÓ jó alkalom, az egymást egy csapatban tudók találkozására, FESZTIVÁLOZÁSÁRA. Ez még akkor is igaz, ha akadályok gördülöznek útjainkba, ha csukják, zárják a „százévest”. No de, a nehézségek, a fizikai távolság dacára sem válunk kedveszegette. Mi erősek vagyunk, hisz bennünket a Szeretet összetart.

Mondják, hogy van örök élet, ahol csak a Jónak van helye. A példa hát adott, a nehézségek azért kerülnek útunkba, hogy legyőzzük azokat. Harminc évvel korábbi nyugat-mániánkból kigyógyulánk, parancsuralmi rendszerekből többé nem kérünk, tévelygő testvéreink meggyőzését, emberi-magyar útra térítését, célul kitűztük.

Visszatérve hát közös ünneplési alkalmunkra, egész esztendőben várva-várjuk a nagytalálkozást SZENTESÉN, a HUNOR-COOP házatáján. Valódi öröm az együttlétben a Szeretet, ami mindenkoron fogad. A sok száz



jókedvű lecsófőzőt látni, köztük lenni igazi csoda. Ez még akkor is így van, ha néha távolság ékelődik közénk. E táv csak földrajzi, az pedig legyőzhető, s legyőzendő.

A mindannyiunk Magyarok Istenéhez szálljon fohászuk, megtartandó bennünket a szeretet útján, melyhez magunk és hozzájárulandók vagyunk, s maradunk.

góbé Pápay Zoltán, Nagyvárad



„ITTHONRÓL MEGYÜNK HAZA!”

Székelyföldi barátaink és állandó visszatérő lecsófőző vendégeink Sepsiszentgyörgyről küldték el jókívánságaikat Paulovics Tamáson keresztül. Örömmel értesültünk arról, hogy Antal Árpádot újraválasztották a település polgármesterének, és ez úton is minden jót kívánunk munkájukhoz, mellyel már eddig is nagyban hozzájárultak a székely-magyar hagyományok megőrzéséhez.

Kis csoportokban emlékeztünk Trianonra a sajátos járvány helyzet miatt, letisztult lélekkel... De nagyon fontos a fiatalokhoz közel hozni az emlékeinket, hagyományainkat.

Gyökerek és identitás nélkül nem létezik a nemzet, a magyarországi jelenlét Székelyföldön a szó-szoros értelmében a bőrünkön érezzük, és végtelenül hálásak

vagyunk a támogatásért a sportban, az oktatásban, a kultúrában, a gazdaságban.

Hogy miért szeretünk Magyarországra, az anyaországba látogatni? *Itthonról megyünk haza!*

Csodálatos találkozások régi és új barátokkal, még jobban érezzük, átérezzük, hogy nem vagyunk

egyedül. Szeretjük ezt a várost, a Tisza közelsége, a gyönyörűséges parkok, a Kurca, az uszoda, de mindenek előtt a szentesi emberek, hisz az ember határozza meg a helyet.

Szeretünk benneteket.

Hogyan éltük meg a 2020-as évet?

Bizony nyögve-nyelősen, de reményekkel teli, érezzük, hogy a



Jó Isten kezében vagyunk.

Egymásra, figyelni, vigyázni, segíteni, óvni a másikat, ez most az igazán fontos.

Végezetül kívánom a HUNOR-COOP csapatának: csak így tovább, egyre nagyobb a tábor és még sok-sok Lecsófesztiválon találkozni fogunk.

Sztojka Péter, Sepsiszentgyörgy



„NAGY ÉLMÉNY, HOGY ITT MINDENKI MAGYARUL BESZÉL...”

Popovics Márta és Béla minden évben családotul látogat el hozzánk a Lecsófesztiválra, négy lányuk szinte a szemünk előtt nőtt fel az évek alatt.

Tanárként és idegenvezetőként mindig is fontosnak tartották a határokon átnyúló kapcsolatok ápolását, a hagyományok őrzését és múlt átadását az új generációk számára. Munkács, a Vereckei-hágó, a Kárpátalja rejtett természeti- és történelmi gyöngyszemei – aki velük utazik, és általuk ismeri meg a régi Magyarország ezen elszakított területét, az garantáltan felejthetetlen, autentikus élményben részesül.

Sajnos azonban most ők sem tudtak Magyarországra látogatni, ezért egy interjújuk keresztül meséltek nekünk, hogyan élték meg ezt az évet:

Mit jelentett számotokra Trianon 100. évfordulója, az összetartozás éve? Hogyan emlékeztek meg erről az évfordulóról a határon túli magyar közösségek?

A 100 éves évforduló egyfelől felidézte a sok családi és össz-nemzeti traumát - hiszen

a mai napig rengeteg következményét szenvedjük, igazából teljesen meghatározza a hétköznapijainkat - az oktatás, a nyelvhasználat, a határátlépés kínlódsai, a kisebbségi életérzés - másfelől viszont annak az öröme is, hogy mindennek ellenére még most is itt vagyunk, magyarul beszélünk, a rokonaink, barátaink is.

A karantén-helyzet miatt nagy rendezvények nem voltak, de - éppen a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség indítványára - sokan csatlakoztak az egész Kárpát-medencében az „Összetartozásunk Tüze - Gyűjtsuk meg ma!” kezdeményezéshez, ami arra szólított fel, hogy mindenki családotul vagy barátokkal gyűjtsen meg valahol egy tüzet, vagy legalább egy gyertyát június 4-én este



20.20-kor. Mi például barátainkkal együtt felmentünk a Béla által felfedezett helyszínre, a Feszty-kilátóhoz, ahol egy máglyát gyújtottunk, közösen énekeltünk, emlékeztünk... A lányaink más cserkészekkel együtt a Vereckei-hágónál emlékeztek...

Miért fontos az összetartás? Napjainkban az egyes, hétköznapi emberek hogyan tudnak részt vállalni ebben?

Az ember számára megtartó erő, ha olyan barátokat tudhat maga mellett, akiknek ugyanazok a dolgok fontosak, akik



Vereckei hágó

ugyanazt a nyelvet beszéljük, akikkel valami összeköt. Ez különösen fontos azoknak, akik egyedül érzik magukat például egy másik kultúra tengerében. De mindannyian tudjuk egymást gazdagítani. Sokaktól hallottam már, mennyire megerősítette, feltöltötte őket egy kárpátjai látogatás... A hétköznapi szintjén ez azt jelenti, hogy nem vagyunk közömbösek a többiek sorsa iránt. Engem például megérint, mennyi ember adakozik kitartóan a kárpátjai szegények számára - mi sokat dolgozunk abban, hogy összekössük a segítőkét a rászorulókkal. És látom, hogy ilyenkor nemcsak az anyagi résznek van jelentősége: a támogatás azt is jelenti az itteni emberek számára, hogy még nem felejtették el őket, magyarokat az anyaországban.

Miért szeretnek Magyarországra, az Anyaországba látogatni?

A gyerekeimnek kicsi koruktól fogva nagy élmény, hogy „hát itt mindenki magyarul beszél”, megértik őket és ők is a többiek; hogy a feliratok is a mi nyelvünkön vannak, valahogy olyan „otthonias” érzés mindegyikünknek. És hát az is élmény, hogy itt jók az utak, szép, rendezett közterületek, épületek láthatók mindenhol. És a boltban van gumicukor.

Mi a legkedvesebb élményetek a Szentesi Lecsőfesztivállal kapcsolatban?

Azt hiszem, az, hogy milyen szeretettel fogadtak itt mindig. Hogy futottak oda a központi sátorban a két Marika nénihez a gyerekek, mekkora örömmel üdvözöltük egymást újra Zoltánékkal és a Krúdy-kör tagjaival... És hogy már ismerős minden hely: az évente felállított mászófal, a Liget-étterem, a Kála-Coop, és persze a strand, a házikók, a medencék...

Miért szerettek itt lenni?

Találkozunk a régi, kedves ismerősökkel, izgalmas a vásári hangulat, finomakat eszünk-iszunk, bár speciel épp a lecsót a mai napig sem sikerült megszerettetni a gyerekekkel... Ezek mellett persze az is sokat

jelentett mindig, hogy ez családi nyaralás. Erre nincs mindig lehetőségünk máshol. Nagyon szeretjük a vizet, és itt aztán van lehetőség úszni, fürdeni, kint-bent!

Hogyan éltétek meg eddig a 2020-as évet?

Kezdetben kimondottan örültünk a karanténnak. A Magyarországon tanuló gyerekeink közül kettő hazajött, így hónapokig majdnem teljes volt a család. Ez jó volt - és mivel itthonról lehetett dolgozni, közben azért megszépült a kert, a ház körüli dolgok... Persze azért ez az itthonról tanulás nem volt zökkenőmentes, több segítséget igényeltek a gyerekek, mint általában... Most viszont nehezen éljük meg ezt a szétválasztottságot. Amikor magyarországi középiskolába adtuk a gyerekeinket, azzal a tudattal tettük, hogy minden hétvégén otthon lesznek, még ha elég megerőltető is a

idős, beteg szülők a gyerekektől, unokáktól. Teljesen embertelen állapot ez. És hát gazdaságilag is sokakat tönkretesz: itt sokan éltek a határból: fuvarosként, kereskedőként... Meg persze a falusi turizmusból, ami így szintén meghalt.. A mi családi költségvetésünket is az idegenvezetés egészítette ki, megérezzük a különbséget... De van, akinek sokkal nehezebb.

Mire kell koncentrálnunk ezekben az időkben?

Azt hiszem, arra, hogy ne veszítsük el a reményt és a belső békénket. Nagyon sok mindent túl lehet élni, ha ez megvan. Voltak már sokkal rosszabb helyzetek, legalább nem lőnek. Nem félünk kell, a szorongás csak ront a helyzeten. Ezen kívül a kapcsolatainkra kell még nagyon odafigyelni. Hála Istennek, már sok lehetőség van, hogy beszéljünk egymással az internetes térben is. Mi azt is fontosnak tartjuk ebben az időben, hogy az Istennel való kapcsolatot is erősítsük. Mert az Isten országa perspektívájából jobban látszik, mi az igazi érték, mi az igazán fontos. És akkor helyükre kerülnek a dolgok a fejünkben is.

Milyen pozitív üzenetet küldenének a Lecsőfesztivál rajongóinak és a helyi közösségeknek, a HUNOR COOP Csapatának és törzsvásárlóinak?

Azt üzenjük Bélával együtt, hogy ne féljenek. A belül erős embert, az erős közösséget egy koronavírus nem tud megtörni. Lehet, hogy most be kell érniük a régi fesztiválok emlékével, de lesz még újra személyes találkozás! Addig használjuk fel jól az időt a családi, baráti kapcsolatok erősítésére, és a belső „építkezésre”. A külső lehetőségek korlátozódása nagyobb teret ad a belső lehetőségeknek: növekedjünk hát emberként, családként, kisközösségként - hogy majd, ha eljön az ideje, erősíteni tudjuk egymást és a nagy közösséget is!

A viszontlátás erős reményével:

Popovics Márta, Béci és a gyerekek



heti két határátlépés. Most pedig, úgy tűnik, hónapokig nem jöhetnek haza...

Milyen nehézségekkel, kihívásokkal szembesülnek mint család, illetve a határon túli magyar közösségek a járványhelyzet miatt?

A határok lezárása, illetve a kötelező hosszú karantén azt jelenti, hogy teljesen szétszakadtak a családok. A kint dolgozók még olyan gyakorisággal sem mernek hazajönni, mint eddig, mert nagyon nehéz aztán visszajutni és persze karanténba is teszik az embert. A határon átjutni már teljesen embertelen dolog. Jelenleg a tranzitra várakozó mikrobuszok (akik a külföldre igyekvő vendégmunkásokat szállítják) 5-6 napot (!) állnak a határon, egészen lehetetlen állapotok között. Nem bírják már az emberek cérnával. De nincs mit tenniük: Ukrajnában még az eddigi lehetőségek közül is sok bezárult, sok családfenntartónak nem marad más, csak a külföldi munka. De szét vannak szakítva a tanuló gyerekek a szüleiktől, az



A csetfalvai református templom

COOP ÉRDEMREND KITÜNTETÉS: RÓZSA JÓZSEF

„Mindig láttam perspektívát a HUNOR COOP-nál, és sok biztatást is kaptam az elmúlt 33 évben”

Rózsa Józsefnek a HUNOR COOP ZRt. műszaki vezetőjének a beruházások, felújítások, karbantartások koordinálása, valamint az energetika tartozik a feladatai közé, emellett 49 üzlet és 2 pékség műszaki fenntartásáért is felel. Mint mondja, mindig látott perspektívát a cégnél, és sok biztatást is kapott az elmúlt években. Munkája elismeréseként idén februárban a Hunor Bálón vehette át a Coop Érdemrendet, amire nagyon büszke.

Építész technikusként végzett Szegeden, a Vedres István Építőipari Szakközépiskolában 1978-ban. A HUNOR COOP elődjénél, a Szentes és Vidéke Áfész-nél helyezkedett el 1987-ben.

Valamikor a '90-es évek végén, a 2000-es évek elején kezdtek beindulni a boltfelújítások abban a formában, ahogy most is működnek, külsős vállalkozók megbízásával végezték el a feladatokat. Minden szakmában ki lettek választva jól bejáratott, megbízható partnerek, főleg szentesiek, de akár hódmezővásárhelyiek is, az ő munkájukra építenek, rájuk mindig lehetett és ma is lehet számítani, mondja. – A 2000-es években kisebb vagy részleges felújításokat végeztünk, mint például a hűtőgépparkok rekonstrukciója vagy légkondicionáló berendezések felszerelése, gázkazánok modernizálása.

Közben a makói térséggel a két Áfész egyesült, onnantól kezdve megduplázódtak az üzletek, illetve kicserélődtek. A kis tanyasi egyszemélyes boltok leépültek, helyettük megjelentek a nagyobb ABC áruházak, a legnagyobb Coop üzlet is Makón található, a Maros Áruház. Ezekben a helyeken az átvétel után kisebb felújításokat, korszerűsítéseket végeztek, akkor ez volt a fő feladat. Ugyanez megismétlődött később a mórhalmi térségben megvásárolt üzletekkel. A Coopnál is próbálták kialakítani egy egységes arculatot, ahhoz kellett igazítani a berendezést, az eladótér elrendezését, hogy hol, milyen áruféleségeket helyezzenek el, fogalmazott a műszaki vezető.

A nagyobb volumenű, teljes körű beruházások a szentesi Kála Áruház felújításával



kezdődtek, melyet sok másik követett, a múlt évben pedig Szentesen a Kertvárosban és Szegváron adtuk át a legújabb Coop Szupermarketünket – sorolta az eredményeket.

Hogyan zajlik egy beruházás, mi történik a tervezéstől kezdve a kivitelezésen keresztül egészen az áruház átadásáig? – érdeklődtünk. – Ez tulajdonképpen egy építőipari beruházás, amelyet a tervezés előz meg. Csanádpalotán például építési engedélyt kellett kérni, ott külső tervező csapatot kellett bevonni, de Földeákon nem volt szükség hatósági tervekre, így azt én készítettem az elejétől a végéig. A szentesi

egy hónapot vett igénybe – mesélte Rózsa József.

Mi tartotta 33 évig a HUNOR COOP-nál? – kérdeztük. – Nem vagyok olyan alkat, aki egyik napról a másikra feladja a biztosnak tűnőt a bizonytalanért. Jó a csapat, jól kijövök a kollégákkal, már egymás gondolatait is ismerjük, könnyű velük együtt dolgozni. Itt már ismerem a körülményeket, és amit rám bízhatnak, azt úgy alakítom, ahogy legjobbnak látom.

Két gyermeke van. Lánya egyetemista, egészségügyi vonalon tanul tovább, gyógyszerészhallgató, a fia velük lakik. Hobbijuk a horgászat, együtt járnak a környező vizekre, folyókra, a Kurcára vagy a halastavakhoz. – Általában minden hétfőn sor kerítünk rá. Nem versenyzünk, csak a saját kedvtelésünknek hódolunk. Az olyan helyeket szeretjük, ahol kevesebben vannak, ez jelenti



és szegvári beruházás az energetikára épült, beadtunk egy pályázatot, majd két év után értesítették bennünket, hogy nyertünk, de egy éven belül be is kell fejezni mind a kettőt. Ezek korszerűsítésének tervezése is részben rám hárult, ahol az építészeti átalakítás

a teljes kikapcsolódást és nyugalmat. Kapitális példány még nem akadt a horogra. Szeretjük a halat, ami általában a bográcspan végzi, de a szerencsésebb példányok visszakerülnek a vízbe.

(Részlet: Szentesi Élet, Palicska Irén)

BÜSZKE NYERTESEINK

Eddig még sosem látott volumenű nyereményjátékkal örvendeztette meg Társaságunk hűséges törzsvásárlóit, melynek alkalmával NEM KEVESEBB, MINT 32 DARAB (!) vadonatúj kerékpár került kisorsolásra! Egy-egy bicikli minden egyes üzletünkben.

A HUNOR COOP mindig is lelkes támogatója volt az egészséges életmódnak, és a mindennapi mozgás népszerűsítésének, így úgy véltük, megtaláltuk a tökéletes ajándékot, mellyel kedveskedhetünk vásárlóinknak.

Az akció óriási sikert aratott, nagy lelkesedéssel szálltak be az emberek a nyereményjátékba. Mi pedig reméljük, hogy azóta jó szolgálatot tettek a járművek új gazdáik tulajdonában.

Még egyszer gratulálunk a nyerteseknek!





Biológiai Növényvédelem és Poszméhes Beporzás



"Növényvédelem a természet erejével"

WWW.SZENTESBIO.HU



20/547-2626 * 20/431-2800 * 20/617-7100
20/251-6063 * 20/310-5120 * 20/426-8889

A jó szomszédtól!

Hunor Coop

A jó szomszéd!

HA SZERETNÉL EGY LELKES CSAPAT JÓKEDVŰ TAGJA LENNI, CSATLAKOZZ HOZZÁNK!

WWW.FACEBOOK.COM/HUNORCOOP WWW.HUNORCOOP.HU



IMPRESSZUM

Felelős kiadó: HUNOR COOP ZRt • Szerkesztő: Mészáros Mariann
Fotók: Vidovics Ferenc és Mészáros Mariann

Web: www.hunorcoop.hu • Facebook: www.facebook.com/hunorcoop
Előkészítés, nyomdai munkák: Rensz Magyarország Kft. E-mail: szorolap@rensz.hu

a tökéletes start

Grow Group

Palánta Kft.



**Kőzetgyapotos,
tápkockás,
cserepes,
tálcás palánták
nevelése és
forgalmazása
az ország
legmodernebb
palántanevelő
üvegházából.**

Egész évben zöldségpalánta nevelés

Berendezések

- Fedett rakodó csarnok
- Nagy légterű modern, számítógép vezérelt üvegházak

- Kabrió üvegházak
(teljes tetőnyitás)

Technológiák

- Ár-apály öntözési rendszer
- Asszimilációs megvilágítás

- Szabadszíri palánták edzetése
- Egymástól különálló tápkockák gyártása
- Speciális palántanevelő rekeszek

Grow Group

6645 Felgyő, Majsai út 1. Telefon: 63/480-050
Fax: 63/480-045 E-mail: info@growgroup.hu